

اثر مقادیر مختلف آب و کود نیتروژنی بر خصوصیات کمی و کیفی سبب زمینی در روش آبیاری تب

محمد جلینی، مجید فروهر

به ترتیب بخش فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
و ایستگاه تحقیقات کشاورزی جهرم

این آزمایش به صورت اسپلینت فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار روی رقم آگریا انجام شد. پلات های اصلی شامل آرایش کاشت در دو سطح (فاصله ردیف ۳۵ و ۴۵ سانتیمتر) و پلات های فرعی شامل فاکتوریل سطوح مقادیر آب و مقادیر کود نیتروژن بود. مقادیر آب در دو سطح ۷۵ و ۱۰۰ درصد آب مورد نیاز گیاه و مقادیر کود نیتروژن در چهار سطح ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد به روش کود-آبیاری و ۱۰۰ درصد نیتروژن مورد نیاز بر اساس آزمون خاک به روش خاکی بود. بر اساس تجزیه و تحلیل آماری داده ها، میزان آب مصرفی برابر با ۱۰۰ درصد نیاز آبی با عملکرد ۲۶ تن در هکتار به طور معنی داری برتر از آب مصرفی برابر با ۷۵ درصد بود (عملکرد = ۲۱ تن در هکتار). بین سطحهای ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد مصرف نیتروژن به صورت کود آبیاری تفاوتی از لحاظ میزان عملکرد وجود نداشت (بترتیب ۲۳/۵، ۲۴/۲ و ۲۴/۴ تن در هکتار). سطح مصرف ۱۰۰ درصد نیتروژن به صورت خاکی با عملکردی حدود ۲۱/۲ تن در هکتار کمترین میزان را داشت. هر چند بین سطح ۱۰۰ درصد خاکی و ۶۰ درصد کود آبیاری از نظر عملکرد تفاوت معنی داری وجود نداشت. از نظر کارایی مصرف آب فقط بین تیمار درصد آب مصرفی تفاوت معنی دار وجود داشت. سطح ۷۵ درصد آب مصرفی با میزان کارایی ۳/۰۵۳ کیلوگرم به ازای یک مترمکعب آب کاربردی در گروه ۱ و سطح ۱۰۰ درصد آب مصرفی با میزان کارایی مصرف آب ۲/۸۲۳ کیلوگرم بر متر مکعب آب در گروه ۲ قرار گرفت.